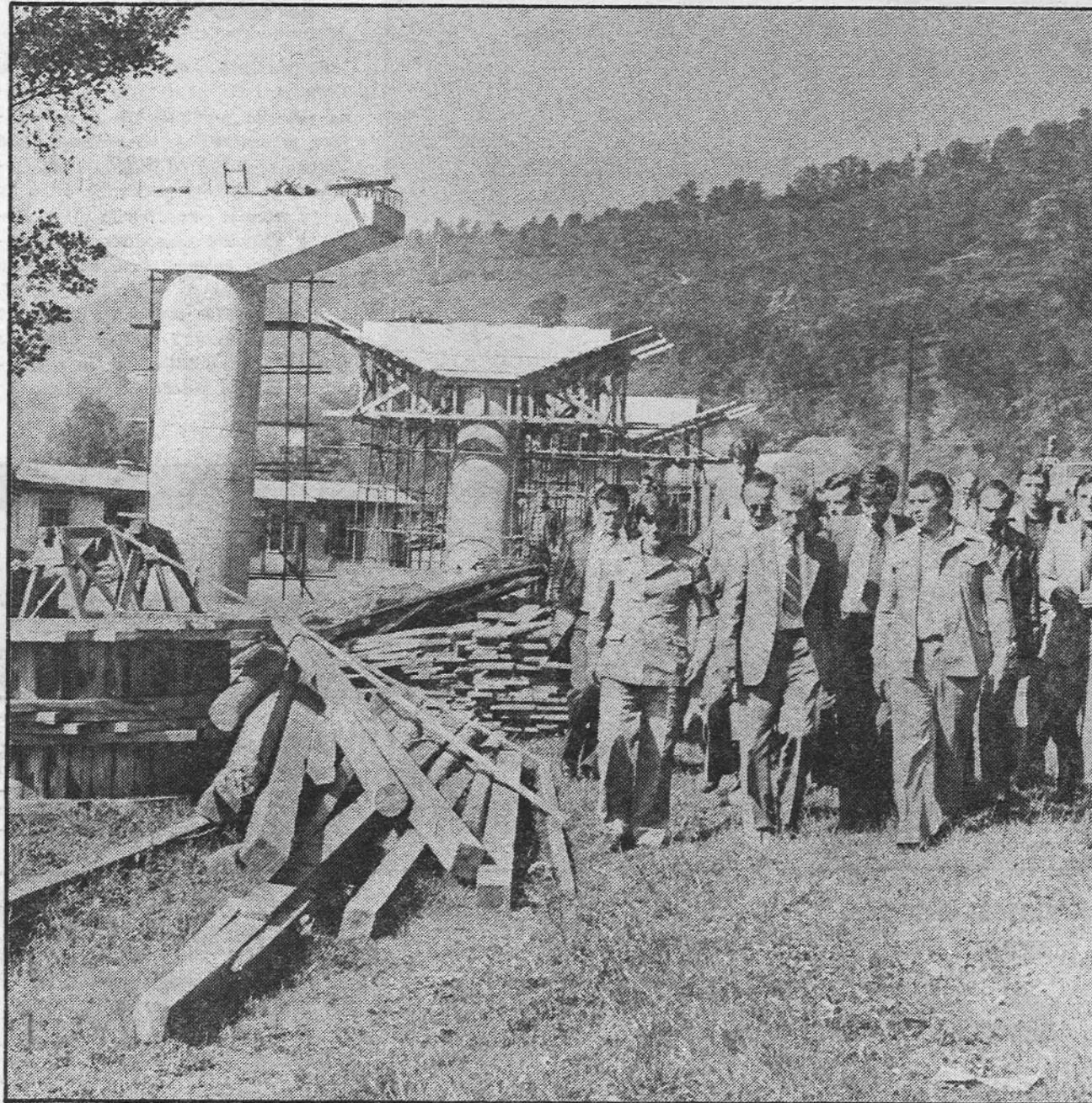

OMLADINSKA PRUGA

BROJ 179

Rato Dugonjić, Mićo Rakić, Brano Miljuš i Filip Vuković sa saradnicima, posjetili su ovih dana omladinska naselja i pojedine objekte na trasi drugog kolosijeka. Najduži most kod Topčić-Polja sustiže predviđenu dinamiku, ali će na ovoj čupriji imati šta da rade i brigadiri oktobarske smjene

**VEČERAS SE SVEČANO ZAVRŠAVA ŠESTA SMJENA
AKCIJE »ŠAMAC — SARAJEVO 78«**

S pjesmom, drugovil!

Mladost je najljepša kad pjeva i radi ◊
Zato, drugovi, i na rastanku — s pjesmom
◊ O nagradama i drugim priznanjima odlučuje Skupština smjene

DOBOJ, 27. SEPTEMBRA — Tridesetak dana prošlo je u trenu, u radu, u igri i pjesmi, u žurbi i predahu, rekordu i normi, novom drugu, novom prijatelju, tridesetak dana za nezaborav, u šestoj smjeni na ORA »Šamac — Sarajevo 78«. Ostaje divna uspomena, ostaje pruga...

... Naše radne akcije spajale su intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje monolitnu cjelinu, izrasle su mase ljudi koje su, zatim, odlazile na razne stručne poslove. Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboravljati na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas treba da najviše vrijedi...

NAŠ KONKURS

Nagrade i darodavci

Do sada je na konkurs »Omladinske pruge« za literarne pokušaje brigadira stiglo više od stotinu radova. Neke od tih smo objavili i oni dolaze u obzir za nagrade.

Došlo je vrijeme da vas obavijestimo o nagradama i darodavcima.

Privredna banka Sarajevo darovala je novac Redakciji »Omladinske pruge«, za koji je kupljen televizor marke »Kekec«. Vrijednost nagrade je 5.270 dinara. Privredna banka je darovalac s ciljem da u okviru društvene akcije posporješi štećnu u vremenu, trošenju materijala, zatim da stimuliše što bolju zaštitu na radu, među brigadirima.

Radni ljudi IGRO »Svetlost« Sarajevo darovali su za nagrade brigadirima dva kompleta knjiga svojih izdanja. To su dvije nagrada »Svetlosti«.

Radni ljudi izdavačke kuće »Veselin Masleša« darovali su jedan komplet knjiga svojih izdanja.

I najzad OOUR list »Oslobodenje« nagradiće tri brigadira godišnjim pretplatama na list »Oslobodenje«.

Ziri »Omladinske pruge« saopštice imena nagrađenih i uručili nagrade na svečanosti povodom zatvaranja šeste smjene.

Redakcija lista »Omladinska pruga«

Sutra uveče će u svim naseljima biti svečano, veselo, biće i suza, priznaja i nagrada, sutra uveče se zatvara šesta smjena, etapa koja u srcu svakog mладог čovjeka, vrijednog graditelja, budi ponos i izlive najljepših osjećanja.

Više od tri hiljade brigadista iz trideset brigada radilo je u ovom mjesecu na izgradnji drugog kolosijeka Omladinske pruge. Radili su i živjeli, složno, bratski, s pjesmom i kad nije bilo lako, s pjesmom i kad se radovalo. Radili su udarnički, živjeli kao ljudi, graditelji, sigurni čuvari svijetlih tekovina, produbljujući zajedništvo, naše, socijalističko, samoupravno. Nastavljujući tamo gdje je stala peta smjena, gdje su stali njihovi očevi, sa istim elanom, sa istim ciljem, samo naprijed, u nove pobjede.

Zato će se i sutra uveče, kada se brigade u svečanom stroju budu oprštale jedne od druge, zaoriti pjesma zanosa i ljubavi, pjesma zavjeta, omladine Titu, Titu i Partiji. Razviće se Kozaračko kolo, kolo svih nas, opet će svi biti jedno, danas kao juče, sutra kao danas.

Mladost je najljepša kad pjeva i radi. Zato, drugovi, i na rastanku — s pjesmom!

Nagrade i priznanja pripašće najboljima. O njima će odlučiti Skupština smjene sutra u deset sati. Ali to neće i ne može da ugasi topolinu u srcu svakog graditelja koji je dio sebe darovao drugom kolosijeku i tako na trasi Omladinske pruge ostavio neizbrisiv pečat o svom doprinosu, o svom velikom djelu. Pruga je svih nas. Mi smo svi jedno. Zato hoćemo pjesmu i na rastanku. Onu našu, brigadirsku, udarničku... Za oproštaj, za brigade koje dolaze.

B. TOMIC

DEŽURNA KAMERA

Ukroćena rijeka Bosna

Poslije probijanja tunela Trbuk, Vranduk i Orlina, četvrtu veliku radnu pobjedu graditelja drugog kolosijskog je izmještanje rijeke Bosne kod Viništa u dužini od hiljadu i sto metara. I posljednja eksplozija mina koja je otvorila novo korito rijeci Bosni, a omladini omogućila da u starom koritu postavi trasu novog kolo sijeka, oglasila se u ponedjeljak, 25. septembra 1978. godine, u jedanaest sati i 40 minuta. I tako je ukroćena velika rijeka, graditeljima za nezabav, svima na radost.

Na snimku našeg foto-reportera D. Krstanovića snimljene su faze eksplozije, što će reći, uz pomoć motora, kamara je registrovala razvoj detonacije počev od aktiviranja upaljača do vrhunca razorne moći.

SA MOSTA BROJ 24
KOD ŽELEĆE

Velikim koracima preko rijeke

NEMILA, SEPTEMBRA — Iz dana u dan mladi graditelji drugog kolosijskog pruge od Doboja do Zenice mijenjaju lice doline Bosne. Niču novi objekti, mostovi, tuneli, rijeka Bosna u Viništu potekla je novim koritom... Pruga rasute. Od 87 kilometara do sada je potpuno završeno više od polovine — 45 kilometara. Ti novi objekti, ta nova naša bogatstva, dio su napora vrijednih brigadiru iz cijele zemlje i neimara brojnih radnih organizacija koje, zajedno sa brigadirima, izvode radove. Među njima su i radnici GIK »Kozara« — OOUR »Gradnja« iz Zenice, koji mogu biti ponosni na sve ono što su do sada postigli.

— Most 24 kod Želeće, dug je 158 metara. Ima šest riječnih i dva obalna stuba, u prosjeku visoki po osam metara. U temelju, stubove i nosače ugradeno je oko hiljadu i petsto kubika betona, 154 tone betonskog željeza i 21 tonu specijalne žice. Počeli smo s radovima oko 15. aprila. U prosjeku radilo je oko 70 radnika, u dvije smjene, po deset sati — rekao nam je Osman Dvizac, tehnički rukovodilac.

Do sada je veći broj od 28 nosača premostio rijeku Bosnu. Most kod Želeće projektovan je tako da preko njega mogu juriti vozovi brzinom sto kilometara na sat. Ova betonska »ljepotica« već prima završne oblike i pada u oči svima koji prosetuju novom trasom ili putuju autobusima, kolima, vozom od Sarajeva prema Zagrebu i Beogradu i obrnuto.

M. D.

RAPORT IZ DOBOJA

Zadaci ispunjeni

Sve brigade opravdale povjerenje ◇ Vrijednosti koje osnažuju jedinstvo Akcije, učvršćuju optimizam i ruše sve prepreke

DOBOJ, 27. SEPTEMBRA — U drugom udarnom danu brigade iz Naselja u Doboju izvele su na radilište 426 brigadira. U vremenu provedenom na trasi (3,94) ostvarile su 1622,76 efektivnih i 3.621,80 norma-časova. Prosječan učinak je 223,19 odsto.

Procentualno, najbolji rezultat ostvarila je brigada »Pavle Džever« iz Mrkonjić-Grada. Ispunila je normu sa 328,31 odsto. Dalje slijede: »Miladin Dragić« — 253,12, »Alme Vivoda« — 214,28, »Južnobanatski partizanski odred« — 202,28, »Deseti oktobar« — 198,59, »Joze Šćurla« — 182,02 i »Akif Šeremet« — 169,62.

Tako su drugim udarnim danom brigade iz ovog naselja zaokružile svoj radni ciklus u kome su, ispunjavajući sve postavljene obaveze, dale krupan doprinos bržem rastu drugog kolosijskog Omladinske pruge.

Komandant Naselja ORB u Doboju, Nedžib Osmanović, sumirajući postignuto kaže:

— I u ovoj smjeni došla je do punog izražaja visoka svijest graditelja. Gledajući te mlađe ljude na svakom zadatku, nameće nam se uvjerenje da za njih zaista prepreka nema. Sve brigade su opravdale povjerenje, radom i ponašanjem, kako na trasi ta-

ko i u Naselju. U dolasku bilo je tu sedam kolektiva, sada na kraju, dišu istim dahom, rade isto, žele isto. Imali smo šest specijalnih grupa sastavljenih od brigadira iz svih brigada. To je ono što smo željeli — da se uz posao ljudi zbliže, bolje upoznaju, da učvrste prijateljstvo i drugarstvo. »Specijalci« su bili najvredniji i najodgovorniji, ali ni drugi nisu mnogo zaostali. Iako se radilo u tri smjene, prisustvo mlađalačkog elana, pjesme i humora bilo je stalno ohrabrujuće. Ukupni učinak brigada na radilištu potpuno je zadovoljavajući. Uz teškoće uglavnom je ostvaren i program društvenih aktivnosti. Najveća vrijednost je susret sa samoupravljanjem uživo. To je veliko iskustvo.

Kakva je bila saradnja sa izvodačima radova?

— Prije svega, brigade nijednog trenutka nisu mirovale. Tražile su često da se radi i subotom i nedjeljom kako bi se nadoknadio kišni ili neki drugi izgubljeni dan. Izvodači su to vidjeli, pa kao da su željeli da baš u ovoj smjeni pokažu da i oni svojom operativnom mogu pratiti mogućnosti brigada, organizovali su se tako da smo kao cjelina do sada djelovali najsinkronizovanije. Sigurno je da su tome

značajan doprinos dali Direkcija, nadzorni organi i sve službe naselja i radilišta koje su se na svim poslovima angažovali svim snagama. Međutim, bilo je i sektora u kojima nije teklo sve tako glatko. Bilo je teškoča. Eto, recimo, Auto-moto savez BiH nije ispunio svoju obavezu, i nije poslao instruktore za obuku kandidata za vozače »B« kategorije. Razumijevanjem Udruženja vozača BiH taj problem smo riješili, ali s malim zakašnjenjem. Ni medicinski centar »23. avgust« iz Doboja u svim prilikama nije pokazivao dovoljno razumijevanja. Moglo je sve biti bolje.

Na drugoj strani, sa društveno-političkim organizacijama u Doboju i Maglaju ostvarili smo izvanrednu saradnju, obostrano korisnu. Tako smo ovu smjenu počeli, a i završićemo je sa vikend-brigadama koje subotom i nedjeljom dolaze na radilište i daju dragocjen doprinos izgradnji drugog kolosijskog i prisnjem zbijavanju sa omladinom iz cijele zemlje. To je vrijednost koja osnažuje jedinstvo akcije, vrijednost koja učvršćuje optimizam i ruši sve prepreke, ističe u svom »raportu« Nedžib Osmanović, komandant ORB u Naselju u Doboju.

B. T.

PRUGA RASTE

Kolosijek bliži Zenici

Jučerašnjeg dana brigadiri su postavili još 300 metara tračnica ◇ Vrijedno su radili i specijalci zidari, tesari, mineri i električari

ŽEPČE, 27. SEPTEMBRA — I danas je drugi kolosijek postao bliži Zenici za 300 metara. Završne radeve, postavljanje pragova i šina radila je na 145. kilometru ORB »Ragib Džindo« iz Rogatice.

Sa specijalnim rukavicama na rukama brigadiri uz pomoć velikih željeznih kliješta postavljaju teške prage i šine, povezuju ih, završu žabice... Pitamo, je li to samo finale ove vrste rada.

— Gotovo da jeste, kaže nam tracer Bahrudin Nalić. Specijalna mašina proći će i zavrnuti zavrtnje, jer je zato ljudska snaga premalena, nakon toga treba posuti još posljednji sloj tucanika i voz može bezbjedno da prođe.

Posmatramo brigadire i primjećujemo da je glavni jedan sjedokos čovjek. — Zovem se Dragomir Lek, ali me svi ovdje zovu Čiča, kad sam s ovom vrijednom omladinom i sam se osjećam vrlo mlad i oran za svaki posao. Na radnu akciju sam došao da ugradim dio sebe i u drugi kolosijek, kao i davne 47. kada smo gradili prvi — kaže Čiča.

Ovo što su danas radili brigadiri iz Rogatice prilično je opasan posao, pragovi teški, šine skliske, kliješta vrebaju svaki neoprez svojim željeznim raljama. Ipak svi nam rekoše da posao nije težak. — Ovdje se vidi sve što je urađeno, pa to daje novu snagu. Najteže je planiranje tucanika, tom poslu nikad kraja — kaže

Muhamed Ramić, za koga nam Čiča reče da je danas najvredniji.

Nedaleko od ovog mesta radi i Specijalka, četa od 27 brigadira. Ovdje su tesari, stolari, zidari, mineri. U prugu ugrađuju svoje iskustvo. Prilazimo grupi koja danas radi na elektrifikaciji drugog kolosijeka na relaciji Žepče — Želeće. Pitamo Zdenka Galušića, brigadira ORB »Konjuh« iz Živinica, kako izgleda proces postavljanja stubova?

— Prvo iskopamo rupu 120 sa 150 cm na dubini od metar i po, onda postavimo drvenu oplatu — »šalung«, pa betoniramo. Tako je naš posao završen, a mjesto za električni stub spremno.

Zahvaljujući ovom 23-godišnjem stolaru Radne organizacije »Konjuh« iz Živinica kojem je ovo druga radna akcija, ali ne i posljednja, kako kaže.

— Brigadirski život se ne može ničim zamjeniti, ići ću na radne akcije i kad budem veteran — dodaje Zdenko.

G. J.

Dobrovoljno i noću

Dok smo na trasi razgovarali sa Bahrudinom Nalićem spomenuo nam je jedan sinočnji doživljaj.

— U drugoj smjeni juče je radio deset brigadira ORB »Pet bratskih mesta« iz Hrastnika. Betonirali su ploče na mostu 23. Mrak je pao, a posao nije bio završen. I sami znate da betoniranje ne smije da čeka, pa su brigadiri dobrovoljno ostali na trasi do jedan sat poslije pola noći. Uslovi za rad su bili teški, ali se radilo udarnički. Volio bih da to zapisete — kaže Bahrudin.

Eto mi smo zapisali, a ovakvih malih podviga ugrađeno je mnogo u svaki metar pruge.

EKONOMSKI EFEKTI RADNIH AKCIJA

Primjer čistog računa

Izgradnja drugog kolosijeka pruge od Doboja do Zenice trajala bi tri godine da je posao bio povjeren isključivo preduzećima ◇ Ne treba nikada zaboravljati da se na akcijama izgrađuje i čovjek

BEOGRAD, 27. SEPTEMBRA (TA-
Njug) — Ovogodišnje radeve akcije konačno su dale odgovor na pitanje da li se dobrotoljni omladinski rad splati ili ne. Naime, posljednjih nekoliko godina njihova ekonomска opredavanost je više puta, i to sa raznih strana, osporavana. Kakvi su ekonomski efekti omladinskih radnih akcija — kako se oni ostvaruju, bila su neka od pitanja o kojima su raspravljali učesnici nedavno održanog »okruglog stola« Tanjuga o omladinskim radnim akcijama u Jugoslaviji.

Prema procjenama koje nisu potpune, jer još nisu završene radne akcije »Samac — Sarajevo 78« i »Auto-put bratstvo-jedinstvo«, ukupna vrijednost rada na 25 saveznih omladinskih radnih akcija ove godine procjenjuje se na oko 500 miliona dinara. Ovakav doista impresivan rezultat, kako je istakao predsjednik Konferencije SSOJ Azem Vlasi ostvarilo je oko 58 hiljada brigadira. Ako ovome dodamo da je ove godine širom zemlje na ostalim dobrotoljnim radnim aktivnostima bilo angažovano oko 3,5 miliona mladih, onda je vrijednost ovogodišnjeg dobrotoljnog omladinskog angažovanja gotovo neprocjenjiva.

Brigadirski sat

Velike brojke ponekad i zamagljuju pravo stanje stvari, rekli bi oni koji još sumnjuju u ekonomsku opravdu-

nost akcija. Da im izbijemo i taj posljednji adut »iz ruku«, poslužimo se jednostavnom računicom. Na gradilištu brigadiri uglavnom obavljaju poslove koje inače obavljaju nekvalifikovani radnici. I dok za taj rad građevinski radnik prima za sat od 60 do 120 dinara, brigadir je taj rad vrednovan od 40 do 60 dinara. Kada je u pitanju kvalitet obavljenog rada, investitori ističu da se on ni po čemu ne razlikuje od rada nekvalifikovanog radnika. Sto se tiče troškova na ime smještaja, ishrane, odjeće, raznih aktivnosti brigadira i drugih potreba, oni ne mogu da premaže vrijednost ostvarenog rada.

Najveća omladinska radna akcija »Samac — Sarajevo 78« dobar je pri-

mjer »čistog računa«. Kako je planirano, izgradnja 93 kilometra pruge, kada bi posao bio povjeren isključivo preduzećima, trajala bi tri godine, s tim što bi ukupni troškovi bili svake godine veći za oko 600 miliona dinara.

Omladinske brigade će taj posao uraditi za osam mjeseci. Stoga nije potrebno posebno isticati što to znači što će pruga za 28 mjeseci biti ranije puštena u saobraćaj, tim prije što se uskoro otvara i nova visoka peć u Zenici.

Čovjek najviše vrijedi

Kada se govori o ekonomskim efektima omladinskih radnih akcija, ne smije se izgubiti iz vida i to da gra-

devinska preduzeća nikada ne bi mogla da na jednom gradilištu angažuju toliki broj radnika. Samo uz učešće naših radnika, rekao je tom prilikom direktor beogradskog preduzeća »Auto-put« inženjer Savić, odredeni radovi na Auto-putu »Bratstvo-jedinstvo« trajali bi dvije-tri godine duže nego što je planirano. U stvari, nisu samo rokovi u pitanju, naglasio je inženjer Savić. Na trasi ima takvih specifičnih poslova koje, i pored savremene mehanizacije, mašine ne mogu da obave. Tu je neophodna ljudska ruka. Omladinski rad nam je na tim poslovima od ogromne koristi.

Uostalom, nameće se pitanje da li je, kada su u pitanju radne akcije, i najvažnije da li se one ekonomski isplate? Još na Četvrtom kongresu Narodne omladine Jugoslavije, krajem januara 1958., drugi Tito je tim povodom rekao: »... Tu se zaboravilo da se ovakvim akcijama omladina i sama izgrađuje. Zaboravilo se da su velike omladinske akcije bile škola za našu omladinu. Zaboravilo se da su naše radne akcije spajale intelektualnu i radničku omladinu, omladinu raznih nacionalnosti, stvarajući od nje jednu monolitnu cjelinu, da su tu izrasli naši ljudi koji su zatim odlazili na razne stručne poslove. »Ako je rad omladine i bio nešto skuplji, ne treba zaboraviti i na to da se nešto mora potrošiti i na izgradnju čovjeka. Čovjek nešto vrijedi, a kod nas čovjek treba najviše da vrijedi...«

Završen kviz znanja

ŽEPČE, SEPTEMBRA — U Omladinskom naselju Žepče nedavno je održano kviz-takmičenje na temu »Sticanje i raspodjela dohotka u organizacijama udruženog rada«. Sve ekipe — učesnice pokazale su zavidno poznavanje tematike proizišle iz primjene Zakona o udruženom radu, a nešto bolji od ostalih bili su brigadiri sokolačke brigade »Heroji Romanije« koji su osvojili prvo mjesto. Na drugu poziciju plasirali su se takmičari iz ORB »Konjuh« Živinice, treće mjesto pripalo je ORB »Pet bratskih mesta« Hrastnik. Bez obzira na redoslijed, svi takmičari u finalu dobili su na poklon knjigu »Tito«.

Kviz je organizovala brigada »Filip Filipović« iz Čačka povodom proslave godišnjice oslobođenja Gornjeg Milanovca i Čačka.

РАДОВИ ЗА КОНКУРС »ОМЛАДИНСКЕ ПРУГЕ«

Ми, пријатељи

»Акција је школа живота! Велико искуство за све нас! Вјерујем, положили смо испите. Према могућностима, према карактеру. Јер, признаћете, ни у једној школи нису сви ћаци одликаши!«

Јутро је бригадирско насеље окупало сунцем! Дан наговештава добро расположење! Сједимо у соби командира! Радна атмосфера је присутна. Журимо да испунимо посљедње обавезе! Нада и Миро довршавају зидне новине, Ивица и Владо добротамјерно критизирају. Економ нас забавља, свирајући нам на гитари!

Препуштамо се тренуцима, а сјећања навиру! Не говоримо ништа, али се разумијемо! У нечијим очима већ се назире туга!

А посвађали смо се безброј пута у овим данима, разљутили се једни на друге...

Морам признати, тешко ми навиру ријечи! Не волим растанке, а они су тако неминовни. Они у нама стварају чудну истину о пролазности! А није томе тако давно, кад смо си стидљиво пружали руке, упознавајући се! Знали смо, очекујући нас дани заједничког живота, дијелjenje света! Требало је прихватити и кућни ред! Дисциплину нисмо могли изјећи! Маминим је мазама то нарочито тешко пало! И ја сам била једна од тих! Не поричем! Данас ми се чини да сам цијelog живота устала у четири, јурила на гимнастику, стајала мирно у строју, доручковала, бирала крамп или лопату... Другови, ми смо понос наше домовине! Ми смо градитељи, бранитељи, ми смо будућност наше будућности! Осјећали смо то у сваком тежем моменту. И кад су се руке огрезле у жуљевима, и кад су се лица оросила знојем и издужила од умора!

Ми смо дио револуције, револуција је дио нас! Зато хрлимо напријед! У изградњу, у проширењу!

Нема данас срама у очима, ни испрекиданог разговора! Испрепрели смо руке у козараčком колу, измијешали се у ситним радостима, малим симпатијама и љубавима!

Младост је пронашла младост!

И ти, Стевице, из »Серво Михаља«, и ти Мирза из »Филипа Кљајића«, и Сњежана и Марија, и Џет, и сви остали... У својим смо срдцима посадили цвијет пријатељства! Велику, првену ружу, симбол наше сутрашњице! Уткали смо у себе братство и јединство. Заувијек ћemo се сјећати наших пјесама и сатова кад смо у Маглају чекали влак и плеšали код пруге, сретни што смо добро обавили посао, задовољни што смо заједно, повезани у чврст, нераскидив чврт социјализма!

И остат ће звук удараца крампова, по киши, сунцу и вјетру... Сва ка одбачена лопата земље, јачала је у нама дух чврстине, дух непоколебљивости! Акција је школа живота! Велико искуство за све нас! Вјерујем, положили смо испите. Према могућностима, према карактеру! Јер, пнизнаћете, ни у једној школи нису сви ћаци одликаши! Али, ми смо можда нешто више од њих: трезвенији, реалнији, ми прихваћамо потешкоће и лакше их рјешавамо! Настојим, не туговати! И не жалити! Јер никада у животу ни за чим нисам жалила! И оне најтеже грешке, мирно сам прихваћала, али и учила на њима!

Шта да кажем, другови, сада на растанку? Градили смо пругу, градили смо себе! Колико смо у томе успјели, сами то знамо.

И ти, Џет, сјети се понекад оних вечерњих састанака, радио-емисија и репортера, и ти, Јиљо, не заборави никада она наша лутања по граду и тиху музiku са гитаре у касне ноћне сате! И ти, и ти, и ти друже, ових наших заједничких акцијашења!

Сузе ће потећи, али нека свака од њих буде обећање да ћemo наставити пријатељство, да ћemo се већ можда идуће године видjeti на Сави, у Нишу, Крагујевцу... Да ћemo поносна лица кроћити даље у ноћве побједе.

Меланконија. Над Завидовићима се спустио мрак. Свечана је и дубока тишина! Једно смо срде, једна велика мисао!

Ми, пријатељи!

Иванчица ПОЉАК, ОРБ »Вељко Влаховић« Загреб

Босну у срцу носимо

Тече Босна брзо и плаховито носећи на својим валовима дане и векове. Ко год дође на њене обале чуће много, јер тако дивне слике плете шум брзака. Сигурно да безбрз људи налази ту своје снове, излази из окова живота или можда ствара у својој души место за успомене, које ће се у њој урезати као што је ова река урезала своје корито низ брдовиту Босну.

Ноћ је прохладна мало сребрена са месечине. Ваздух се хлади на полуутвореним уснама, али не омета поглед бригадира негде дубоку у таласе Босне. А ко је он! Један од хиљаду оних који су долазили на изградњу пруге Шамац — Сарајево. Дошао је у VI смени са својом бригадом да гради прugu. Зар је име још важно! И зашто је сад он са главом међу жуљевитим длановима баш ту! Близи се крај смене и бљесак логорске ватре из насеља запалио је искру неког чудног осећања у души.

Одлазе таласи Босне отићи ћemo и ми и понети је у срцу као што смо и Сутјеску, Саву, Козару..
Милутин Вујисић,
ОРБ XIII пролетерска »Раде Кончар«

Акција с љубављу

Никад ми љубав није била даља и дражка него сада кад је делим, а делим је без љубоморе, делим је

ма њему и својој земљи. А тек

Много сам се пута наслејала причама оних који су је на акцијама доживљавали, најмање свесна тога да се управо сада, у овом насељу рађа прича о мени.

Те вечери, обичне бригадирске, а ипак нешто мало другачије од осталих, заборавила сам да сам бригадирка, да су моје речи у дневнику писане неком другом.

После су се догодиле, чини ми се сасвим обичне ствари. Не знам, не сећам се ни оног тренутка кад је изговорио своје име, ни мноштва својих и његових речи, речених за сјећање.

Чудно је то осећање, када срце задрхти, снажније закуца, када крв јурне у образе. Симпатичан ти је и свија ти се управо такав, кавак је овде, са кабаницом, чизама у изгужваном, блатом посугтом оделу. Свеđe нема прве игре, прве штетње, првог пољупца. Све се догађа по ко зна који пут, у гла-

ви, у погледу у пруженој помоћи. Свака опрана кошуља, јабука после ручка, последња цигарета. То су наши пољупци, наш позив за састанак.

А онда повечерје. Так у кревету, уз украдени зрак из суседне спаваоне, сања се заједно са двадесет и више снова, различитих, заједничких, до касна. Умор. Ипак, још који тренутак украден од ноћи, од ово мало дана, својом кривицом препуштенih случају, стидом прикривене жеље, да љубав дође и сутра.

Дође и сутра, с њим нова ужурбаност и чежња, погледи у мрежу сплетени, залутали на погрешну страну и кајање, јер данас није јуче, јер сутра је можда последњи пут, а желим и можда ће сутра заиста бити наш први пут, можда ћemo следећи пут, овде доћи обећани заједничкој љубави један плави младић и ја.

Ружица Малетин,
ОРБ »Серво Михаљ« Зрења-